

Bølger på en baggrund af stilhed

// De langelske bølger flettes sammen med andre og bliver til have og oceaner. Små runde vættelys og store sten af blomskålsgranit minder en om, at stranden og verden er formet af millioner af års eksistens.

Vinden fryser på kinderne. Havet skummer, og duften af salt og tang fylder næsen. Nogle dage er havet voldsomt og æder sig ind i strandens skrænter, mens det slubrer marker og træer med sig. Andre dage er det stille. Så stille, at man helt andægtigt hvisker til hinanden. Farverne skifter fra den kølige blå og lilla palette til 80'er-neon og pangfarver alt efter solens humør og højde.

500 meter fra vores hjem lever havet sit helt eget, dybt fascinerende liv. Og så ofte det er muligt, besøger jeg stranden, stene og solnedgangene set fra vestkysten af Langeland. For der findes et tomrum et sted mellem maven og hjertet, som kun bliver fyldt af bølgenes brusen, af den salte luft og af den store, dybe baggrundsstilhed.

Jeg er vokset op langt fra havet. I en by, der har puls og energi, lys og lyde døgnet rundt. Jeg er blevet fyldt af bilers dytten, af lygtepæles lys, af bekvemmeligheden ved døgnåbne kiosker og to-go-kaffe. Men med mit liv på landet har jeg dropet kaffen, og pulsen slår langsommere. Jeg er begyndt at planlægge mine indkøb eller har lært at undvære. Jeg har overgivet mig til det altomsluttende vintermørke, der kommer og går med solen, men brydes af månelys og overvældende stjernehimle i flere dimensioner. Og så har jeg opdaget havet.

I et gyldent lys forstår man pludselig guldaldermalerne, i tåge er det Blicher, der giver mening, i barsk storm tænker man på Hans Kirks fiskere, og når kølige solstriber mellem skyerne rammer krus-

ninger på havet, er det Jacob Knudsens vers "Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind", der bliver sat billeder på. For herude mellem skov og strand, stjerner og pastelfarvede solnedgange er naturen så overvældende smuk, vild, barsk, rå, grim og helt uundværlig, som man ikke kan forestille sig, hvis man ikke har levet i den.

Der er en uendelighed over havet. Bølgerne ruller ind over stranden, slår ned og trækker sig tilbage. Bevægelsen gentages og gentages, og man fornemmer, hvordan de langelske bølger flettes sammen med andre og bliver til have og oceaner. Små runde vættelys og store sten af blomskålsgranit minder en om, at stranden og verden er formet af millioner af års eksistens.

Siddende på granitten og kiggende ud over vandets uendelige gentagelser fyldes tomrummet i maven med historie og perspektiv. I det bliver problemer, skænderier og bekymringer lige så uendeligt ligegyldige og så små, som de burde være.

Mens forelskelsen og lykken bliver et mirakel, der overraskende har overgået mig, selv om jeg er en så ubegribelig lille prik i en milliarder af år gammel verden.

Så jeg vender tilbage til havet igen og igen. På både de våde, kolde, blæsende, stille, varme og smukke dage. Har jeg ikke set det i et par dage, savner jeg det helt ind i kroppen. Og måske - uden at vide det - har jeg savnet det hele mit liv.

ÅBENT HUS

Søndage kl. 13.00-15.00

Milton Huse byder inden for i et dejligt vinkelhus på 164 m² på Aabrinken 19 i Odense SØ

Milton Huse byder hver søndag* velkommen til kommende og eksisterende husbyggere i vores udstillingshuse i hele landet. Kig forbi og få en masse inspiration og rådgivning til jeres personlige hus. Se åbningstider for alle udstillingshuse på miltonhuse.dk.

*Enkelte lukkedage kan forekomme.

Læs mere på miltonhuse.dk eller kontakt os direkte på tel. 75 62 43 00

MILTON
HUSE

Personlige huse bygget med omhu